ÑAPA. - (VRIJDAG 3 OKTOBER 1980), P. 2

Ida Vos:

Voerman van een schip vol dromen

Het motto dat Ida Vos aan haar dichtbundel *schiereiland* heeft meegegeven (*"een schip vol dromen/ vaart van toen naar nu en ik/ moet hun voerman zijn"*) is illustratief. Het geeft de lezer informatie over de atmosfeer, de grondtoon van het hele werk: romantisch (*dromen*), preoccupatie met de eigen jeugd (*toen*) en onvrede met het heden (*nu*). Ook het beeldrijke taalgebruik in de meeste gedichten vindt men terug in dit stukje tekst.

ONTROEREND EENVOUD

De gedichten in deze bundel worden gekenmerkt door hun eenvoud; eerlijke, hartelijke, ontroerende eenvoud, die zelden ontaardt in simpelheid, epigonisme of stunteligheid.
Ze schrijft over haar reakties tijdens de oorlog (ze is jodin), het overlijden van haar moeder, over haar kinderen, enz. Ik laat liever de dichteres zelf aan het woord:

"Als het waar is
dat het lichaam een
huis is
heb ik vandaag
voor de tweede
keer mijn huis
verlaten
en net als toen
voel ik de weeën"

Of bij het overlijden van haar moeder:

IDA VOS

"Voor ze begraven werd
regende het even
wolken huilden
ik kon het niet"

En bijvoorbeeld in het gedicht "Oud wezen":

"de spin der tijd
heeft over het
gelooid gelaat
een ragfijn web gespreid..."

Ida Vos schrijft geen literatuur-met-een-hoge-boord, maar wel fijne gedichtjes. *"Schiereiland"* is echt een dichtbundel voor de enthousiaste leek!

JULES MARCHENA

Ida Vos: Schiereiland
Nijgh en Van Ditmar, 1979